

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Loránd) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. szeptember 5. napján kelt 27.P.22.896/2018/6. számú ítélete ellen az alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.500 (hétezeröttszáz) forint +áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint, az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott www....hu internetes portálon 2018. július 25-én „... helyett ...nek fizethet a ...” címmel jelent meg cikk. Az I. rendű alperes a ... című újságra hivatkozva közölte, hogy a felperesnek ezen a nyáron kellene kifizetnie a plakátok árait ...nak. A lap azonban úgy tudja, hogy még a piaci árnál jóval alacsonyabb összeget sem fizette ki a Beszámolt arról is, hogy a lap felhívta a figyelmet az ÁSZ jelentésére, amely jövő áprilisban lesz nyilvános és a pártok kampánybeszámolóinak ellenőrzéséről szól. Közli, hogy a felperes beszámolójáról annyit lehet tudni, hogy az adományok felhasználásánál, valamint a hiteltételnél valami nem stimmel. Előbbinél minimum 80 millió forint hiányzik, miután az ÁSZ bírságra összegyűjtött 100 millió forintot a párt vezetői szerint kampánycélokra költötték, a beszámolóban viszont ennek csak a töredékét tüntették fel. Tájékoztat, hogy kétséges egy 84 millió forintos tétel eredete is, hiszen ... pártelnök pár hete arról beszélt, egy banktól sem kaptak kölcsönt. Közli azt is, hogy bármekkora összeggel is tartozott a felperes ...nak, pénzt már ...nak kell megfizetniük.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes 2018. június 6-án kelt kampánybeszámolóját a Magyar Közlöny közzétette, a kampánybeszámoló 3.1.2. szám alatti egyéb források megjelölésű sorában „választási célra kapott adományok” címen 20.511.000 forint, hitel címen pedig 84.278.250

forintot tüntettek fel. A cikk megjelenése előtt a felperes egyik elnökségi tagja úgy nyilatkozott egy adásban, hogy nem tud arról, hogy a felperes rendezte-e a plakátcégek felé fennálló tartozásait.

A felperes 2018. július 11-én, a perbeli cikket megelőzően közleményben adott tájékoztatást arról, hogy sajtóhírekben tévesen jelent meg az az állítás, miszerint a ..., illetve a felperes az országgyűlési kampány miatt hirdető cégeknek pénzzel tartozik, a felperesnek ilyen tartozása nincs. Arról is téves állítás jelent meg, hogy a felperes a kampánybeszámolójában a kampányidőszakban érkezett adományokat tüntette fel, ahogyan azt a törvény előírja, a kampányidőszakon kívüli adományok nem ebbe a kategóriába tartoznak. A 2018. július 12-én megjelent felperesi közlemény szerint, a felperes sem 2017-ben, sem 2018-ban nem vett fel bankhitelt, és a korábbi időszakokból sincs banki tartozása, a kampánybeszámolóban szereplő hitelsoron szállítói hitel értendő.

A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest, miszerint a fenti cikkükben valótlanul híresztelték, hogy a felperesnek tartozása áll fenn a korábban ..., most ... érdekeltiségébe tartozó plakátcégek felé. Valótlanul híresztelték továbbá, hogy a felperesnek a kampánybeszámolójában kétséges egy 84 millió forint tétel eredete, illetve azt is, hogy a pártnak juttatott adományokat a párt nem szabályszerűen tüntette fel kampánybeszámolójában, ezért onnan az adományok feltüntetésénél minimum 80 millió forint hiányzik. Kérte továbbá a valós tényként közölni, hogy a felperes választási kampánybeszámolójában 84 millió forintos hitelként feltüntetett tétel olyan szállítói követelés, amelyet azon a soron kell nyilvántartani. A kampánybeszámolóban pedig kizárólag azokat az adományokat kell feltüntetni, amelyek a párthoz a kampányidőszakban kampány célra érkeztek. A választási kampányidőszakban a felperes neve 20.511.000 forint adományt kapott, amelyet a kampánybeszámolóban a jogszabályoknak megfelelően fel is tüntetett. Ezen körülményekről pedig a párt korábbi közleményeiben tájékoztatta is a közvéleményt. Kérte, hogy az alperest a helyreigazító közlemény közzétételére oly módon kötelezze, hogy az az általa szerkesztetthu portálon 24 órán keresztül önálló hírként az eredetivel azonos helyen és betűszedéssel a főoldalon, „Helyreigazítás a „... helyett ...nek fizethet a ...” című cikk miatt címmel, majd azt követően, azon 2018. július 25-én „... helyett ...nek fizethet a ...” címmel megjelent cikk címe alatt, annak szövege előtt, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig az ítélet jogerőre emelkedéséig.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Azzal védekeztek, hogy a cikk felperes által sérelmezett közlései megalapozott értékítéletek, következtetések, véleményközlésnek minősülnek, helyreigazításuknak ezért nincs helye.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztetthu internetes portálon 5 napon belül egyrészt a főoldalon, az eredeti megjelenéssel azonos helyen és betűszedéssel, 24 óra időtartamban, „Helyreigazítás »... helyett ...nek fizethet a ...« című cikkhez” címmel önálló hírként, másrészt a 2018. július 25-én „... helyett ...nek fizethet a ...” címmel megjelent cikk címe alatt, a cikk szövege előtt elhelyezve, az eredeti közléssel azonos módon, a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 30 napig jelentesse meg az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: Cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a felperes nevenak tartozása áll fenn a korábban ..., jelenleg ... érdekeltiségében álló plakátcégek felé. Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy a felperes neve kampánybeszámolójában kétséges az abban feltüntetett mintegy 84 millió forintos hitel eredete, illetve azt is, hogy a párt kampánybeszámolója nem megfelelő, mert minimum 80 millió forint adomány nem került feltüntetésre.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 50.800 forint perköltséget. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen

meg a Magyar Államnak 28.800 forint meg nem fizetett illetéket, a fennmaradó 7.200 forint illetékről megállapította, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1), (3) bekezdéseit, a PK 14. számú állásfoglalását. A PK 12. számú állásfoglalás alapján abból indult ki, hogy a sajtó-helyreigazítási per fő szabályként tényállításra alapítható véleménynyilvánítás, értékelés önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

Az elsőfokú bíróság a közlések tényállításoknak, illetve olyan véleménynyilvánításnak minősítette, amelyek ténybeli alapját bizonyítani szükséges. Mivel az I. rendű alperes meg sem kísérelte bizonyítani tényállításait, illetve véleményközlése ténybeli alapját, ezért az elsőfokú bíróság valamennyi sérelmezett állítás tekintetében megalapozottnak értékelte a keresetet, és helyreigazításra kötelezte az I. rendű alperest.

A valóság közlésére vonatkozó kereseti kérelmet elutasította. Megítélése szerint a felperesi közlemények a felperesi álláspont deklarálásának minősülnek, ezért azok nem értékelhetőek bizonyítéknak, a valósként megállapítani kért tényállítások további bizonyításra szorultak volna.

A helyreigazító közlemény szövegét és megjelenítési módját indokolása szerint a PK 15. számú állásfoglalásnak megfelelően rendelte el közzétenni. Kifejtette, hogy a helyreigazító közlemény közlésmódjának igazodnia kell a sérelmezett sajtóközléshez, ezért megalapozottnak értékelte azt a felperesi kérelmet, hogy a helyreigazítás önálló hírként is megjelentetésre kerüljön. Ha a helyreigazítás csak a cikkbe ágyazott közleményben kerülne megjelentetésre, úgy arról jellemzően azok nem szereznek tudomást, akihez a valótlannak bizonyuló állítások eljutottak, mivel életszerűen feltételezhető, hogy az eredeti cikket elolvasók jellemzően nem fogják a cikket újra elolvasni.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és annak mellőzését, hogy „a főoldalon, az eredeti megjelenéssel azonos helyen és betűszedéssel, 24 óra időtartamban »Helyreigazítás ... helyett ...nek fizetett a ...« című cikkhez címmel önálló hírként" jelentesse meg a helyreigazító közleményt az alperes. A felülbírálati jogkör gyakorlását a Pp. 369. § (3) bekezdése c) és d) pontjára alapította.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet túlterjeszkedik az Smtv. 12. § (2) bekezdésén, mely szerint a helyreigazítást a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közzétenni. A fenti rendelkezés értelmében többszörös helyreigazításnak nincs helye, a felperes ezért keresetében megalapozatlanul kért kétféle közzétételi módot. Mivel egyetlen helyreigazító közleményre lehet az alperest kötelezni, a duplikált megjelenés meghaladja mind az Smtv. 12. § (2) bekezdésében meghatározott terjedelmet, mind a megjelenési módot.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértett anyagi, illetve eljárásjogi szabályt, a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott.

A keresetlevél 1/F/1. sorszám alatti mellékletéből is kitűnik, hogy a perbeli cikk 2018. július 25-én 07:08 órakor jelent meg és az 1/F/2. sorszám alatti képernyőkép jobb alsó sarkában látható, hogy az még délután is vezetőhír volt. Az I. rendű alperes olvasói ebből következően a főoldalról érhatték el és olvashatták a perbeli valótlanságokat okozó cikket.

Az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerinti közzététel ezért csak úgy valósulhat meg, ha az I. rendű alperes olvasóközönsége a helyreigazítással is olyan módon tud találkozni, ahogy a valótlannak állításokat tartalmazó cikkel. Hangsúlyozta, hogy a helyreigazítást is olyan módon kell elérhetővé tennie az I. rendű alperesnek, ahogyan az eredeti cikket is elérhetővé tette, csak így valósulhat meg a helyreigazítás valós társadalmi rendeltetése. Utalt a Fővárosi Ítéltábla egy jogerős ítéletére is,

melyben a bíróság azt állapította meg, hogy nem duplikált megjelenítése a helyreigazító közleménynek a felperesi kérelemnek megfelelő helyreigazítás.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el a fellebbezést.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító része.

Az elsőfokú bíróság mérlegelést lehetővé tevő anyagi jogszabályt nem alkalmazott, a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján nem volt felülbírálati jogkör gyakorolható.

A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlásához, a fellebbezés korlátaira tekintettel az volt vizsgálendő, hogy az elsőfokú bíróság által a főoldalon elrendelt helyreigazítás megfelel-e annak a követelménynek, miszerint az eredeti közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell a helyreigazítást közzétenni, sérti-e ezáltal az Smtv. 12. § (2) bekezdését vagy nem.

A másodfokú bíróságnak azonban elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a fellebbezés indokai megfelelnek-e a Pp. 373. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság a helyreigazítás módja tekintetében a keresettel egyezően marasztalta az I. rendű alperest. Az alperesek érdemi ellenkérelmükben nem tettek olyan tény vagy jogállítást, illetve nem adtak elő olyan jogi érvelést, ami a helyreigazítás keresetben kért módjával szembeni védekezést tartalmazna. Ennél fogva a fellebbezésükben sem volt lehetőség a védekezés ilyen tartalmú kiegészítésére a Pp. 7. § 4. pontjára és a Pp. 373. § (1) bekezdésére figyelemmel.

Erre tekintettel a fellebbezési korlátok között az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a másodfokú bíróságnak a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helyben kellett hagynia.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel megjegyzi, hogy az elsőfokú eljárásban előterjesztett ilyen irányú védekezés hiányában, a fellebbezési korlátokra figyelemmel az nem képezhette a tények körében vizsgálat tárgyát, hogy a kifogásolt tartalom megjelent-e a fő oldalon, illetve milyen módon jelent meg. A csatolt iratok alapján megállapítható ugyanakkor, hogy az alperesi honlap legördülő oldalán (főoldalon) a címek mellett rövid tömör összefoglalók is olvashatóak. A rendelkezésre álló adatok alapján ezért nem vonható le olyan következtetés sem, mely szerint a sérelmezett közlés a főoldalon nem szerepelt, ezért az elsőfokú bíróság a sérelmezett szöveg eredeti megjelenéséhez nem hasonló módon, az Smtv. 12. § (2) bekezdését sértve rendelte el a helyreigazítást. Egyebekben a fellebbezésben foglaltakkal szemben önmagában nem jelent kétszeri, vagy az Smtv. 12. § (2) bekezdését sértő helyreigazítási módot az, ha a helyreigazítást rövid ideig az internetes újság főoldalán - az eredeti megjelenéshez hasonló módon - kell közzétenni, és az internetes újságban már nem a főoldalon szereplő cikknél is elérhető a helyreigazítás szövege megfelelő technikai megoldással.

A másodfokú bíróság ennél fogva az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bírósági gyakorlat abba az irányba mozdult el, hogy a helyreigazítást internetes közegben olyan módon kell közzétenni, hogy az megfelelően a sérelmezett közlés megjelenésének is, tehát bizonyos

ideig a helyreigazítás tényének szerepelnie kell a nyitó oldalon, elérést biztosítva az eredeti cikkhez és a teljes helyreigazításhoz.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, erre tekintettel a felperes javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, a Pp. 499. § (1) bekezdése és a csatolt költségjegyzék, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdés alapján összesen 7.500 forint+áfa ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2019. január 11.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró